

henholder jeg mig til, hvad den ærede Ordfører bemærkede, med Hensyn til de andre Ændringer i Redaktionen af første Stykke af Ændringsforslaget under Nr. 3 til Lovforslagets § 5. Det fremgik tilstrækkelig af Forhandlingen her ved 2den Behandling, at det kunde være hensigtsmæssigt at udtale, at Forudsætningen for, at et Erstatningskrav kunde gjøres gjældende, maatte være, at det i Forveien var afgjort eller i det Mindste samtidig var afgjort paa formel Maade, at den sælbende Døm var urigtig, og det er det, som er udtrykt ved Ordene „paa behørig Maade afgjøres“. Ligeledes er det klart, at da hele Bøgen maa hvile paa, om det Straffeonde, som er tilbøjet den Paagjældende, gaar ud over, hvad han rettelig har forskyldt og rettelig bør lide, og dette maa være det Afgjørende, er det ogsaa naturligt, at Redaktionen bliver indrettet derefter. Hvad andet Stykke af Ændringsforslaget Nr. 3 angaar, skal jeg tillade mig at udtale, at naar jeg foretrækker Udvalgets Flertals Forslag for det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgtreds (Klein), er det for det Første af den formelle Grund, at dette Udvalgs Flertals Forslag jo paa det Næreste stemmer med det, der blev vedtaget her i Salen ved anden Behandling. Det er nemlig kun en Hjernelse af de Redaktionsindvendinger, der kunde gjøres mod det, der blev vedtaget her ved 2den Behandling, og er altsaa en nøiagtig Udførelse af, hvad der maatte siges at være blevet Thingets Beslutning ved Afstemningen under 2den Behandling. Men dernæst foretrækker jeg det ogsaa af den Grund, at jeg finder det mere korrekt, fordi det nøiagtig udfører den Tanke, at de samme processuelle Fremgangsmaader og Deltelser, som tilkomme den, der har været underkastet Varetægtsfængsel med Urette, bør ogsaa tilkomme den, der har været dømt med Urette. Det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgtreds, gaar ikke saa vidt, og navnlig udelukker det den urigtig Dømte fra, om han vil, at anlægge Erstatningskrav ved den umiddelbart overordnede Ret. Jeg ser ikke, hvorfor han ikke skulde have Lov dertil. Naar man vil tillægge den, der har været uretlig belagt med Varetægtsfængsel, Ret hertil, gaar man ud fra, at det enten vil være en hurtig Fremgangsmaade for ham og af den Grund ønskeligt, eller man gaar ud fra, at den Dømmer, som har affaet Arrestbrevet i første Instants, ikke vil være synderlig villig til at tilkjende ham en klækkelig Erstatning; men afkürat det samme Tilfælde forekommer, naar han er dømt. Ogsaa der kan det tænkes, at

den Dømmer, som har affaet Dømmen, og hvis Døm bliver forandret, ikke, fordi den Vedkommende frifindes i en høiere Instants, føler sig mindre overbevist om, at han er skyldig, og derfor er utilbøielig til at tilkjende ham en klækkelig Erstatning. Fremdeles er det ogsaa klart, at hvad den hurtige Afgjørelse angaar, er der de samme Grunde til at indrømme den i begge Tilfælde. Hvis man derimod i det Hele vil have udelukket dette, at den Vedkommende skal kunne gaa til den umiddelbart høiere Instants, vil det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgtreds have Ret i sit Ændringsforslag. Jeg har fra første Færd af som bekiendt ikke havt nogen særlig Kjærlighed for dette, at Vedkommende skal kunne indbringe Sagen for den umiddelbart overordnede Ret. Naar jeg er gaaet ind derpaa, er det egentlig nærmest som en Smødekommun, men da det nu er kommet til at staa saaledes i Lovforslaget, og da man formentlig ønsker at opretholde det fra den Side, hvorfra det er kommet, synes det mig, at Reglen i § 5 ogsaa maatte indrettes i Overensstemmelse hermed, og derfor anbefaler jeg det af det ærede Flertal under Nr. 3 stillede Ændringsforslag frem for det, som den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgtreds (Klein) har stillet under Nr. 5. Ligeledes anbefaler jeg selvfølgelig Ændringsforslaget under Nr. 4, som kun indeholder den nødvendige Rettelse i Lovens Titel.

Indein: Jeg kan ikke sige Andet end, at den Behandling, som dette Lovforslag har faaet, i en vis Henseende for mig har været en Støffelse, saavel den Betæntning, som blev afgiven, som de Udtalelser, der ere faldne her i Salen. Jeg ønsker strax at sige, at det selvfølgelig ikke angaar Sagens juridiske Behandling, thi jeg anerkjender den juridiske Dygtighed, der har viist sig og er lagt her for Dagen, og selv den Uenighed, der foreleden kom for Dagen mellem de Lovkyndige i Udvalget, er for mig et yderligere Bevis paa den Sagkyndighed og den juridiske Dygtighed, hvormed Sagen er behandlet. Men hvorfor den ikke tilfredsstiller mig, er, fordi jeg savner saavel i Betæntningen som i de Udtalelser, der ere faldne her i Salen en Erkjendelse af, at dette Lovforslag, som det oprindeligt er forelagt, og som det nu vil blive efter de Ændringer, der blive vedtagne, aldeles ikke er et adækvat Middel mod det Onde, man søger at afhjælpe. Der er 3 Under, som dette Lovforslag søger at afhjælpe. Det ene er det Tilfælde, hvor en Mand, en Person, er holdt i Varetægtsarrest, og det siden viser sig, at han er fuld-